

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17994/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Перовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Уњић, адвокат из ..., ради раскида уговора и враћања стеченог без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 134/24 од 06.02.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 134/24 од 06.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 3313/22 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је раскинут уговор о промету непокретности Ов I бр.6610/2014 закључен између странака, а оверен од стране Основног суда у Крушевцу дана 12.05.2014. године, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име стицања без основа исплати износ од 13.000 евра са каматом почев од 30.12.2013. године па до коначне исплате по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 506.850,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 134/24 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући благовременост изјављене ревизије на основу члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да ревизија није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Побијана правноснажна другостепена пресуда достављена је туженом преко пуномоћника адвоката Бранка Уњића из ... дана 20.03.2024. године (према повратници у списима). Рок за изјављивање ревизије од 30 дана истекао је 19.04.2023. године (петак). Ревизију против ове пресуде тужени, преко пуномоћника адвоката Бранка Уњића из ..., изјавио је дана 23.04.2024. године, предајом препоручене поштилке пошти наведеног датума на рецепис RE ... RS, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблагоприятном.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 413. у вези са чланом 403. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић